

രണ്ട് കാഴ്ച

പുതുകാലത്തിന്റെ മാന്ത്രികവിളക്കാണ് സിനിമ; ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മികച്ച കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിലൊന്ന്; അതിന്റെ മായക്കാഴ്ചകൾ കണ്ണടച്ചു തുറക്കും വേഗത്തിൽ ലോകം കീഴടക്കി. ലോകജനതയുടെ ഭാവുകത്വത്തെയും, ഭാഗധേയത്തേത്തന്നെയും അതു നിർണയിക്കുകയുണ്ടായി. ദൃശ്യപ്രളയത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന വിസ്ഫയലോകത്താണ് ഇന്നു നമ്മുടെ ജീവിതം. അവിടെ കണ്ണഞ്ചിപ്പോകാതെ ഈ ലോകത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാനും നമ്മുടെ കാഴ്ചയുടെ സംസ്കാരത്തെ നവീകരിക്കാനും കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. വെറും വിനോദോപാധിയെന്ന നിലയിലല്ലാതെ, സൗന്ദര്യാത്മകതയും സാമൂഹികതയും സന്ധിക്കുന്ന കലാസൃഷ്ടികളായി ചലച്ചിത്രത്തെ സമീപിക്കണം. കാഴ്ചകളിലെ സൂക്ഷ്മസൂചനകൾ തിരിച്ചറിയാനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനുമുള്ള പരിശീലനം നാം നേടിയെടുക്കണം. ഒപ്പം, നല്ല സിനിമയുടെ വാതിലുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തുറന്ന് അതിനകത്തേക്കു പ്രവേശിക്കാനും കഴിയണം. അതിനുസഹായകമായ ചില പാഠങ്ങളാണ് ഈ യൂണിറ്റിൽ ഉള്ളത്.

ചോദ്യം : സിനിമയിൽ ഗാനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തെ താങ്കൾ എങ്ങനെയാണ് കാണുന്നത്? അതൊരവശ്യഘടകമായി തോന്നുന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം : സിനിമയുടെ കലാപരമായ മികവിന് പാട്ടുകൾ വേണമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ദൃശ്യഭാഷയെ ഒരിക്കലും അത് സഹായിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു വിനോദവിഭവം എന്ന നിലയിൽ പലപ്പോഴും അത് ആവശ്യമായി വരാറുണ്ട്. സിനിമ ജനങ്ങളിലേക്കെത്തിക്കുന്ന കാരണങ്ങളിലൊന്നായി വേണമെങ്കിൽ ഗാനങ്ങളെ വിലയിരുത്താം. അത് ഒരു ആലങ്കാരികഭംഗി മാത്രമേ സിനിമയ്ക്ക് നൽകുന്നുള്ളൂ. പഴയ ധർമ്മമല്ല ഇന്നു സിനിമയിൽ പാട്ടിനുള്ളത് എന്നതും പ്രധാനമാണ്.

(ചലച്ചിത്രസംവിധായകനായ ശ്യാമപ്രസാദുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽനിന്ന്.)

ഗാനങ്ങൾ സിനിമയിൽ നിർവഹിക്കുന്ന ധർമ്മമെന്ത്? അവ സിനിമയിൽ ഒരത്യാവശ്യ ഘടകമായി നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ? സംവാദം സംഘടിപ്പിക്കുക.

കായലരികത്ത്

ചലച്ചിത്രം : നീലക്കുയിൽ
 ഗാനരചന : പി. ഭാസ്കരൻ
 സംഗീതം, ആലാപനം : കെ. രാഘവൻ

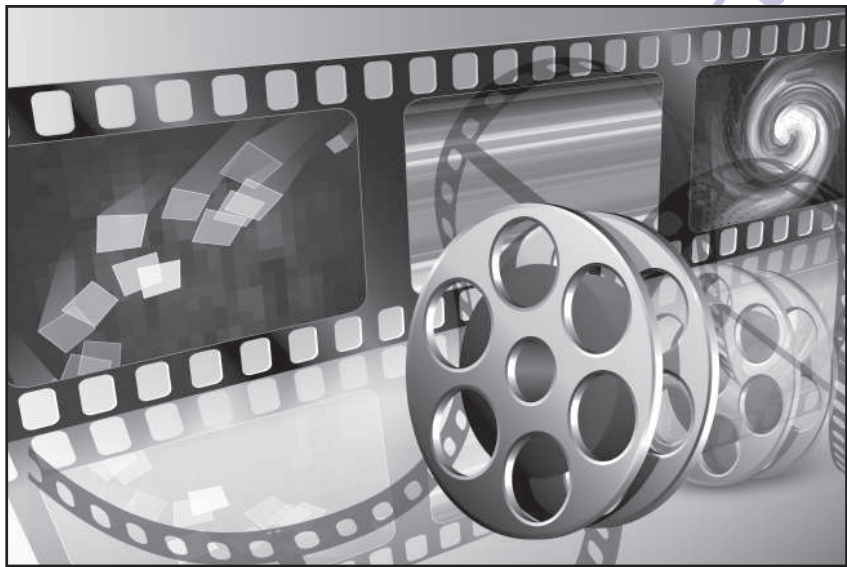
കായലരികത്ത് വലയെറിഞ്ഞപ്പൊ
 വള കിലുക്കിയ സുന്ദരീ
 പെണ്ണുകെട്ടിനു കുറിയെടുക്കുമ്പൊ-
 ളൊരു നറുക്കിനു ചേർക്കണേ... (കായലരികത്ത്)
 കണ്ണിനാലെന്റെ കരളിനുരുളിയി-
 ലെണ്ണ കാച്ചിയ നൊമ്പരം
 ചൽബിലിരിഞ്ഞപ്പൊളിന് ഞമ്മള്
 കയറുപൊട്ടിയ പമ്പരം
 ചേരിൽനിന്നു ബളർന്നു പൊന്തിയ
 ഹൂരി നിന്നുടെ കൈയിനാൽ, നെയ്-
 ച്ചോരു വെച്ചതു തിന്നുവാൻ കൊതി-
 യേറേയുണ്ടെൻ നെഞ്ചിലായ്
 വമ്പെഴും നിന്റെ പുരികക്കാടിയുടെ-
 യമ്പു കൊണ്ടു ഞരമ്പുകൾ
 കമ്പൊടിഞ്ഞൊരു ശീലക്കൂടയുടെ
 കമ്പിപോലെ വലിഞ്ഞുപോയ്

കുടവുമായ് പുഴക്കടവിൽ വന്നെന്നെ
തടവിലാക്കിയ പൈങ്കിളി
ഒടുവിലീയെന്നെ സങ്കടപ്പുഴ
നടുവിലാക്കരുതിക്കളി
വേറെയാണു വിചാരമെങ്കില
നേരമായതു ചൊല്ലുവാൻ
വെറുതെ ഞാനെന്തിനെരിയും വെയിലത്ത്
കയിലും കുത്തി നടക്കേ... (കായലരികത്ത്)

- ഈ ചലച്ചിത്രഗാനത്തിൽ തെളിയുന്ന ഭാവം, ബിംബങ്ങൾ, ഈണത്തിന്റെ സവിശേഷത തുടങ്ങിയവ ചർച്ചചെയ്യുക.
- പഴയകാല സിനിമകളുടെ സ്വഭാവസവിശേഷതകളും അന്നത്തെ കേരളീയ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷവും 'കായലരികത്ത്' എന്ന ഗാനത്തിന്റെ ദൃശ്യങ്ങളിൽ തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ചർച്ചചെയ്യുക.

സിനിമയും സമൂഹവും

ഒ.കെ. ജോണി

ജനപ്രിയ സിനിമകൾ ഉത്തമ കലാസൃഷ്ടികളാണെന്ന് അവയുടെ നിർമ്മാതാക്കൾ പോലും അവകാശപ്പെടാറില്ല. അവ ജനങ്ങളെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കുന്ന കലാസൃഷ്ടികളല്ല, വിശ്രമവേളകളെ ഉല്ലാസഭരിതമാക്കുന്ന വിനോദവിഭവങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് അവർ തന്നെ സമ്മതിക്കും. ജനപ്രിയസിനിമയ്ക്കെതിരെ ഉന്നയിക്കപ്പെടാറുള്ള പ്രധാന ആക്ഷേപം ഇതാണ്. കമ്പോളത്തിനു വേണ്ടി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കേവല വിനോദസിനിമകൾ ജീവിതയാഥാർഥ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പലായനമാണ് ജനങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്. കലയുടെ ഉന്നതമൂല്യങ്ങൾ ജനപ്രിയ സിനിമകളിൽ അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയിലേക്ക് ഇത് പലരെയും നയിക്കുന്നുണ്ട്. ഭൂരിപക്ഷം പ്രേക്ഷകർക്കും ഈ സിനിമകൾ ആസ്വാദ്യമാവുന്നതിന്റെ കാരണം എന്തെന്ന കാര്യം കാര്യത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണ്, 'ഉത്തമ സിനിമയുടെ' പക്ഷത്തു നിൽക്കുന്നവരുടെയും പതിവ്. യാഥാർഥ്യത്തിൽനിന്നുള്ള മറ്റൊരു പലായനമാണിതും. ജനപ്രിയ

സിനിമകൾ വിനിമയം ചെയ്യുന്ന അർത്ഥതലങ്ങൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. സിനിമയെ മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമല്ല, സിനിമ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചു കൂടി മനസ്സിലാക്കാനും ഇതാവശ്യമാണ്.

നമ്മുടെ ജനപ്രിയ സിനിമകൾ സ്വപ്നലോകത്തിന്റെ ഭ്രാന്തകതയാണ് പൊതുവെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. അതിശയോക്തികൊണ്ട് വക്രീകരിക്കപ്പെട്ട ഉള്ളടക്കത്തെപ്പോലും തികച്ചും യാഥാർത്ഥ്യ പ്രതീതിയുണർത്തും വിധം ചിത്രീകരിക്കാൻ ചലച്ചിത്രമാധ്യമത്തിനു കഴിയുമെന്നതുകൊണ്ട് മിഥ്യകൾ സിനിമയിൽ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മിഥ്യകളാവട്ടെ, സിനിമാനിർമ്മാതാക്കൾ പ്രേക്ഷകരുടെ മേൽ ഏകപക്ഷീയമായി അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതല്ല. നിർമ്മാതാക്കൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രേക്ഷകസമൂഹത്തിന്റെ ഏതൊക്കെയോ ചില മാനസികാവശ്യങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവ ജനങ്ങളുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

വിദൂരഭൂതകാലത്തിലൂടെ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ മനുഷ്യാനുഭവങ്ങളുടെ പുനരാവിഷ്കാരമാണ് മിത്തുകൾ. ഈ മിത്തുകളെ സമകാലികമാക്കിയും മാറ്റിമറിച്ചും പരിഷ്കരിച്ചും സംയോജിപ്പിച്ചും കൊണ്ടാണ് സാങ്കേതികയുഗത്തിന്റെ കലയായ സിനിമ പുതിയ മിത്തുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. ഓരോ കാലത്തും സംഭവിക്കുന്ന സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തികപരിണാമം സിനിമയുടെ മിത്തിക്കൽ സ്വഭാവത്തിലും അഴിച്ചുപണി നടത്താറുണ്ട്. സിനിമയിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ചില പ്രത്യേകതരം ഉള്ളടക്കങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നതും പഴയവ പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. ജനപ്രിയ സിനിമ ഒരേസമയം പ്രേക്ഷകസമൂഹത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ മാന്ത്രിക കണ്ണാടിയും അവയെ അയഥാർത്ഥമായി പരിഹരിക്കുന്ന ആധുനികമിത്തുമാകുന്നു. പ്രേക്ഷകസമൂഹവും സിനിമാവ്യവസായവും പരസ്പരാശ്രിതത്വത്തിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ് നിലവിലുള്ള സംസ്കാരം എന്നു പറയാം.

ജനപ്രിയ സിനിമകൾ അവലംബിക്കുന്ന നാടോടിക്കഥാ ഘടനകളുടെയും ആദിപ്രരൂപങ്ങളുടെയും പ്രത്യക്ഷ സാന്നിധ്യമാണ് പ്രേക്ഷകരെ അവയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നത്. ടൈപ്പ് ഇതിവൃത്തങ്ങൾ, വാർപ്പമാതൃകകളായ കഥാപാത്രങ്ങൾ (സ്റ്റീരിയോടൈപ്പ്), സ്ഥിരശൈലികളിലുള്ള (ക്ലീഷേ) പ്രതിപാദനരീതികൾ എന്നിവയിലൂടെ ജനപ്രിയ സിനിമകൾ മിത്തുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ പ്രാപ്യമാകാത്ത സുഖങ്ങളും

അമർത്തപ്പെട്ട വാസനകളും മോഹങ്ങളും അയഥാർഥമായി സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഈ മിത്തുകളോട് പ്രേക്ഷകർ സ്വാഭാവികമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. താരാധനയും സിനിമയെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ഭുതം നിറഞ്ഞ അപദാനങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്നു രൂപപ്പെടുന്ന ഈ മിത്തുകൾ യഥാർഥ്യത്തെ തീർത്തും നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നില്ല. റൊളാൻ ബാർത്ത് പറയുമ്പോലെ, മിത്ത് ഒന്നിനെയും ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല; എല്ലാറ്റിനെയും വക്രീകരിക്കുകയാണ് അതിന്റെ രീതി. മിത്ത് ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗം തന്നെയാണ്. അതെവിടെയുമുണ്ട് - ദിനപത്രങ്ങളിലും ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളിലും സിനിമയിലും പരസ്യങ്ങളിലുമെല്ലാം. എഴുതപ്പെട്ടതോ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ എന്തിനും മിത്താവാൻ ഉള്ള പ്രവണതയുണ്ട്. സമകാലികമായ ഒരു സംഭവത്തെ അതേപടി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന വാർത്താ ഡോക്യുമെന്റി പോലും മിത്തായി മാറുമെന്നിരിക്കെ, ചരിത്രത്തിന്റെ ചലച്ചിത്രാവിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതില്ല. ഡ്യാൻസി കി റാണി, ബൈജു ബാവർ തുടങ്ങിയ ആദ്യകാല ഇന്ത്യൻ സിനിമകൾക്ക് ചരിത്രത്തോടൊന്നിനേക്കാൾ ഇതിഹാസ കഥകളോടാണല്ലോ അടുപ്പം. അവയുടെ ആകർഷണീയതയുടെ അടിസ്ഥാനവും ഈ മിത്തിൽ പരിവേഷമാണ്.

യഥാർഥ്യത്തെ പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ സ്വാംശീകരിക്കുന്ന ജനപ്രിയ സിനിമകൾ ജാതി, മതം, രാഷ്ട്രീയം, ഭരണകൂടം, സാമൂഹികബന്ധങ്ങൾ, കുടുംബം, ദാമ്പത്യം, സ്ത്രീ, നന്മതിന്മകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം നിലവിലുള്ള പൊതുബോധത്തെ (മൂല്യങ്ങളെ) പുനരുൽപ്പാദിപ്പിക്കുകയാണ്. നിലനിൽക്കുന്ന മൂല്യധാരണകളെ ചോദ്യം ചെയ്യാനും സിനിമ സന്നദ്ധമാവാറുണ്ട്. പ്രേക്ഷകമനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുവരുന്നതോ സമൂഹം സ്വാംശീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞതോ ആയ പുതിയ മൂല്യങ്ങൾക്കും സിനിമ ചിലപ്പോഴെല്ലാം പ്രകാശനം നൽകുന്നു. സിനിമയിലൂടെ ആഗ്രഹസഫലീകരണം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പ്രേക്ഷകരെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ അവരുടെ അബോധവാഞ്ഛകളെ ആവിഷ്കരിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനായി സിനിമയുടെ അവസാന ഭാഗത്ത് നായകന്റെ ഇടപെടലിലൂടെ പ്രതിസന്ധി പരിഹരിച്ച് സന്തുലിതാവസ്ഥ വീണ്ടെടുക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള മൂല്യങ്ങളെ ധിക്കരിക്കാനുള്ള വൈമനസ്യവും അവയെ മറികടക്കാനുള്ള അബോധവാസനയും ഒരേ സമയം സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ ഇത് പ്രേക്ഷകർക്ക് അവസരം നൽകുന്നു. ഈ സംഘർഷമാണ് എല്ലാ ജനപ്രിയ സിനിമകളുടെയും നാടകീയതയ്ക്ക് നിദാനം.

ഹിന്ദി ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ഇന്ത്യൻഭാഷകളിലെയും ജനപ്രിയ സിനിമകളിലെ മുഖ്യപ്രതിപാദ്യം ഇന്നും 'കുടുംബ'മാണ്. പ്രേക്ഷകരിൽ വേരുറച്ചുപോയ കുടുംബ-ദാമ്പത്യ സങ്കല്പങ്ങളെ ഇളക്കുന്നത് വ്യാപാരവിജയത്തിന് വിഘാതമാവുമെന്ന ലളിതമായ തിരിച്ചറിവാണ് ഇത്തരം 'ഫാമിലി മെലോഡ്രാമകൾ' സ്ഥിരപാഠേണുകളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടാൻ കാരണം. പലതരം പ്രതിസന്ധികളിലൂടെ കുടുംബത്തിനുണ്ടാകുന്ന തകർച്ചയാണ് ഇതിവൃത്തത്തിലെ ഓരോ നാടകീയ സന്ദർഭത്തിനും അടിസ്ഥാനം. നിർവഹണഘട്ടമെത്തുമ്പോഴേക്കും പ്രതിസന്ധികളെല്ലാം പരിഹൃതമായില്ലെങ്കിൽ അതിനകം നായകനുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ പ്രേക്ഷകർ നിരാശരാവും. അതുകൊണ്ട് കുടുംബം, ദാമ്പത്യം തുടങ്ങിയവയെ സംബന്ധിച്ച പതിവു ഫോർമുലയിൽനിന്ന് ഇവ വ്യതിചലിക്കാറില്ല. നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുക മൂലം പലവിധ സഹനങ്ങളും പരാജയങ്ങളും ഏറ്റുവാങ്ങി ഒടുവിൽ അവയെ അതിജീവിക്കുന്ന നായക (Victimised Hero) കഥാപാത്രങ്ങളെയാണ് ഇത്തരം സിനിമകളിൽ നാം കാണുന്നത്.

സിനിമയുമായി ഇന്ത്യൻ പ്രേക്ഷകർ വച്ചുപുലർത്തുന്ന ഗാഢവും അതിനിഗൂഢവുമായ മാനസികബന്ധം അവരുടെതന്നെ മനോഭാവങ്ങളെയും അവർക്ക് ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയ അഭിലാഷങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രേക്ഷകരുടെ മനോഭാവങ്ങളുമായി തീർത്തും വിഘടിപ്പിച്ചുനിൽക്കുന്ന സിനിമയുമായി അവർക്ക് താദാത്മ്യപ്പെടുക സാധ്യമല്ല. കാരണം, വൈചാരികമായല്ല, വൈകാരികമായാണ് മിത്തുകളെപ്പോലെ സിനിമയും പ്രേക്ഷകരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അംഗീകൃത മൂല്യങ്ങളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും വിശ്വാസങ്ങളെയും തകിടം മറിക്കാതെതന്നെ സാമൂഹികാംഗീകാരമില്ലാത്തതും അസാധ്യവുമായ അഭീഷ്ടങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താൻ സിനിമയ്ക്ക് കഴിവുണ്ട്. സിനിമ മിക്കപ്പോഴും ആസ്വാദ്യമാവുന്നത്, പ്രേക്ഷകരുടെ അബോധചോദനകൾ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ്. സ്വപ്നാവസ്ഥയിലുള്ള ആഗ്രഹങ്ങളെ യഥാതഥമായി അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷി സിനിമയോളം മറ്റൊരു മാധ്യമത്തിനുമില്ല. ജനപ്രിയസിനിമകളെ അവഗണിക്കാനല്ല, അപഗ്രഥിക്കാനാണ് ഈ യാഥാർഥ്യം നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

(സിനിമയുടെ വർത്തമാനം)

☉ ജനപ്രിയ സിനിമകളെ അവഗണിക്കുകയല്ല, അപഗ്രഥിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് ലേഖകൻ കരുതുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

☉ • “സ്വപ്നാവസ്ഥയിലുള്ള ആഗ്രഹങ്ങളെ യഥാതഥമായി അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷി സിനിമയോളം മറ്റൊരു മാധ്യമത്തിനുമില്ല.”

• “അഥവാ ശത്രു നേരിട്ടാൽ
നമുക്കായ് അടരാടീടും
വെള്ളിത്തിരയിൽ നായകൻ
നമുക്കു പകരം നിന്ന്
പ്രേമിക്കും മതിയാവോളം”
* * * *

“അവനത്രേ സിംഹാസനം
തിരശ്ശീലയ്ക്കു വെട്ടവും
നമുക്കീയിരുട്ടും പിന്നെ
കസേരത്തണുപ്പും മതി
ഇരുട്ടിൽ ചാഞ്ഞിരിപ്പതേ
പരമാനന്ദമോർക്കുകിൽ”

(പി.പി. രാമചന്ദ്രൻ - പരമാനന്ദം)

പാഠഭാഗവും കവിതയും വിശകലനം ചെയ്ത് സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ സിനിമയുടെ ഇടപെടലുകളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.

- ☉ • ടൈപ്പ് ഇതിവൃത്തങ്ങൾ
 - വാർപ്പുമാതൃകകളായ കഥാപാത്രങ്ങൾ
 - സ്ഥിരശൈലികളിലുള്ള പ്രതിപാദനരീതി
- സിനിമകളുടെ ജനപ്രിയതയുടെ അടിസ്ഥാനം ഇവയാണെന്ന ലേഖകന്റെ നിരീക്ഷണം ചർച്ചചെയ്യുക. നിങ്ങൾക്ക് പരിചയമുള്ള സിനിമകളെ ഇവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുക.

കളവുപോയ സൈക്കിളും കഴിഞ്ഞുപോയ കാലഘട്ടവും വിജയകൃഷ്ണൻ

ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ രൂപഭാവങ്ങളിൽ വിപ്ലവാത്മകമായ നൂതനത ഒരുകുറിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശക്തമായ ഒന്നത്രേ നിയോ റിയലിസം. ചലച്ചിത്രരംഗത്തു മുളച്ചുപൊന്തിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ മറ്റേതൊന്നിനെക്കാളും ആസ്വാദകപ്രീതിയും സ്വാധീനശക്തിയും നിയോറിയലിസത്തിനു കൈവരാൻ എന്താണു കാരണം? ജീവിതത്തോട് ഏറ്റവും പ്രകടമായ തരത്തിൽ സത്യസന്ധത പുലർത്തി എന്നതുതന്നെ. വർണ്ണപ്പൊലിമയുള്ള സ്വപ്നസാമ്രാജ്യങ്ങളേക്കാൾ വാസ്തവികതയുടെ ദുഃഖഭൂമികൾ ആസ്വാദകമനസ്സുകളെ മമിക്കാൻ പര്യാപ്തമാവുന്നു എന്നും അതു തെളിയിച്ചു. താരതമ്യേന കുറഞ്ഞ നിർമ്മാണച്ചെലവ്, യഥാർത്ഥമനുഷ്യരുടെ മുഖങ്ങൾ, പരിചിതമായ ജീവിതപരിതസ്ഥിതികൾ എന്നിവയൊക്കെ നവോന്മേഷമുണർത്താൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നുതാനും.

രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിന്റെ ചുടലക്കളത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം പിറവിയെടുക്കുന്നത്. ഇറ്റലിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിദേശശക്തികളോടു മാത്രമല്ല പൊരുതേണ്ടി വന്നത്. പുറത്തു

സഖ്യകക്ഷികളുമായുള്ള പോരാട്ടത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കെ അകത്ത് വിപ്ലവകാരികളും മുസ്ലോളിനിയുടെ ഫാഷിസ്റ്റ് അനുയായികളും തമ്മിലുള്ള രൂക്ഷമായ സംഘട്ടനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കനുസൃതമായ ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു ഇറ്റാലിയൻ സംവിധായകർ. അവരുടെ ക്യാമറകൾ നൂണുകൾക്കു പിൻപേ നൂണുകൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനിടയ്ക്ക് വൻ സ്റ്റുഡിയോകൾ പലതും തകർന്നു തരിപ്പണമായി. വിലപിടിപ്പുള്ള ചിത്രീകരണസാമഗ്രികളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ജീവിതത്തെയും കലയെയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിച്ച അർപ്പണബോധമുള്ള ഒരു കൂട്ടം കലാകാരന്മാർ നിയോറിയലിസത്തിന്റെ കൊടിക്കുറയുയർത്തി രംഗത്തുവന്നത്. സിനിമയിൽ തുടരെ കണ്ട ചായം തേച്ച മുഖങ്ങളും കൃത്രിമസൗധങ്ങളും സോപ്പുകുമിളവികാരങ്ങളും അവരെ മടുപ്പിച്ചു. 'വൈര്യമേറിയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഭാസങ്ങൾ എടുത്തുകാട്ടി ജനങ്ങളെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കുകയാണ് മനുഷ്യസ്നേഹിയായ കഥാകൃത്തിന്റെയും സംവിധായകന്റെയും കർത്തവ്യമെന്ന് വിശ്വസിച്ച ഈ കലാകാരന്മാർ ജീവിതത്തോട് പ്രകടമായ തരത്തിൽ സത്യസന്ധത പുലർത്തി. സ്റ്റുഡിയോയുടെ നാലു ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ നിന്ന് ക്യാമറയുമായി അവർ തെരുവിലേക്കിറങ്ങി. യുദ്ധത്തിനും പട്ടിണിക്കും ഇരയായവരുടെ ദൈന്യമെഴുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ചായക്കൂട്ടുകളില്ലാതെ ക്യാമറയിലേക്കു പകർത്തി.

1942 ൽ 'റോസ് സ്കാർലെറ്റ്' എന്ന ചിത്രവുമായി സംവിധാനരംഗത്തു പദമുനിയ വിറ്റോറിയോ ഡിസീക്ക കന്നിക്കാഴ്ച കൊണ്ടുതന്നെ ശ്രദ്ധേയനായിത്തീർന്നു. തിരക്കഥ, നിർമ്മിതി, സംവിധാനം എന്നിങ്ങനെ ചലച്ചിത്രകലയുടെ വിവിധ വശങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ച പ്രതിഭയാണദ്ദേഹത്തിന്റേത്.

വിശദാംശങ്ങളിൽ പോലും പ്രകടമാവുന്ന ജീവിതാവബോധം, ഉള്ളുരുക്കുന്ന നൊമ്പരങ്ങൾക്കിടയ്ക്കും സ്വയമറിയാതെ ചിരി പടർത്തുന്ന നർമ്മബോധം, വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ പ്രതികരണത്തിലോ കൃത്രിമത്വത്തിന്റെ ലാഞ്ഛനകൾ പോലുമില്ലാത്ത യഥാർഥ മനുഷ്യരുടെ ചിത്രീകരണം, അഭിനയമെന്നു പേരുചൊല്ലാൻ മടിതോന്നും വിധം യഥാതഥമായ അഭിനയം- ഇങ്ങനെ അക്കമിട്ട് പറയാവുന്ന ഒട്ടേറെ സവിശേഷതകൾ കൊണ്ട് ഒറ്റപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന ചിത്രമത്രേ 'ബൈസിക്കിൾ തീവ്സ്'. ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ആകർഷണരഹസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം അതുൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രമേയം തന്നെ. സാധാരണക്കാരന്റെ പ്രത്യാശകളും നൊമ്പരങ്ങളും, സമൂഹവും വിധിയും ഒരൊത്തുകളിയാലെന്നതുപോലെ അവനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളും നാമിവിടെ കാണുന്നു.

ദരിദ്രനായ അന്റോണിയോ റിച്ചിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ദൗർഭാഗ്യപൂരിതമായ ഒരു ധാര്യമാണ് ഡിസീസ് ഈ കൃതിയിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്. പണിയില്ലാതെ തെണ്ടി നടക്കുന്ന റിച്ചിക്ക് ഒരു വിലൊരു പണി കിട്ടി. അതു ചെയ്യാൻ സ്വന്തമായി ഒരു സൈക്കിൾ വേണം. വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന പഴയ തൂണികളും പുതപ്പുകളുമൊക്കെ പണയം വെച്ചിട്ടാണ് അയാളുടെ ഭാര്യ നേരത്തേ പണയത്തിലായിരുന്ന സൈക്കിൾ തിരിച്ചെടുക്കാനാവശ്യമായ തുക കണ്ടെത്തിയത്. പണി ആരംഭിച്ച ആദ്യദിവസംതന്നെ സൈക്കിൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. സൈക്കിൾ തേടി നടന്ന് നിരാശനായപ്പോൾ റിച്ചിയും ഒരു സൈക്കിൾ മോഷ്ടിച്ചു. എന്നാൽ സമർത്ഥനായ മോഷ്ടാവല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അയാൾ കൈയോടെ പിടിക്കപ്പെട്ടു. നാമമാത്രമായ ഈ ഇതിവൃത്തത്തിൽ നിന്നാണ് സിസറോ സാവ്യട്ടിനിയും ഡിസീസും ചേർന്ന് മനുഷ്യവികാരങ്ങളുടെ സമസ്തഭാവങ്ങളുമിണങ്ങിയ ഒരു കലാശില്പം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തത്.

റിച്ചിയുടെ ഉദ്യോഗത്തിലെ ആദ്യദിവസത്തെ പുറപ്പാടിലും തിരിച്ചുവരവിലും തന്നെ സാധാരണമനുഷ്യന്റെ ദുരന്തവിധിയെ ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അന്ന് യാത്രതിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ തന്റെ പുത്രനെ സൈക്കിളിനു പിന്നിലിരുത്തി കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. “ഇന്നു വൈകുന്നേരം ബസ്സിനു കാത്തു നിൽക്കണ്ട, അച്ഛൻ പണി കഴിഞ്ഞ് ഇതിലേ വരും; അപ്പോൾ മോനെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകാം” എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. വൈകുന്നേരം റിച്ചി സൈക്കിൾ നഷ്ടപ്പെട്ട് ആകെത്തളർന്ന് വെറും കൈയോടെ വീട്ടിലേക്കു നടക്കുകയാണ്, അക്ഷമനായി കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്ന മകൻ അച്ഛന്റെ സൈക്കിളെവിടെ എന്ന് അദ്ഭുതം കുറിയപ്പോൾ, അതു വീണു തകർന്നുപോയി എന്നൊരു കള്ളം പറഞ്ഞ് രക്ഷപ്പെടുന്നു അയാൾ. നിശ്ശബ്ദരായി അവർ വീട്ടിലേക്കു നടന്നു.

വിധിയുടെ പരിഹാസ്യതയുടെയും ദുരന്തബോധത്തിന്റെയും ഏറ്റവും മുർത്തമായ ചിത്രം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത് ‘ബൈസിക്ലിൾ തീവ്സി’ലെ അവസാന സീക്വൻസിലാണ്. വിഹ്വലമായ സൈക്കിൾ തിരിച്ചിലിനു ശേഷം മകനെ കൈക്കൂ പിടിച്ചുകൊണ്ട് റിച്ചി നടക്കുന്നു. അവർക്കു മുന്നിൽ ഒരു സൈക്കിൾ പന്തയം നടക്കുകയായിരുന്നു. റിച്ചിയെ കൊതിപിടിപ്പിക്കാനെന്നവണ്ണം അയാളുടെ കണ്ണുകൾക്കു മുന്നിലൂടെ എണ്ണമറ്റ സൈക്കിൾ ചക്രങ്ങൾ കറങ്ങിത്തീരിഞ്ഞു. ഒരു വശത്തായി പന്തയം കാണാനെന്നതിയവരുടെ സൈക്കിളുകൾ വരിവരിയായി നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ ദാഹർത്തമായ കണ്ണുകൾ ഓരോ സൈക്കിളിനെയും മാറി മാറിത്തഴുകി കടന്നുപോയി. പെട്ടെന്നയാളുടെ കണ്ണുകൾ ദൂരെ ഒറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സൈക്കിളിന്മേൽ പതിഞ്ഞു. അടുത്തങ്ങും ആരുമില്ല. അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു സംഘട്ടനം നടന്നു. മകൻ ബസ്സിൽക്കയ

റിപ്പോകാനുള്ള പണം കൊടുത്തു. “നീ പൊയ്ക്കോ, അച്ഛൻ പിന്നാലേ വന്നേക്കാം” -അയാൾ പറഞ്ഞു. കുട്ടി ബസ്സു കാത്തു നിന്നു. റിച്ചി വിറയ്ക്കുന്ന കാലടികളോടെ സൈക്കിളിനു നേരെ നടന്നു. അയാൾ ചുറ്റും ഒരിക്കൽക്കൂടി നോക്കി. ആരും കാണുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി. മിന്നലിന്റെ വേഗത്തിൽ അയാൾ സൈക്കിൾ കടന്നെടുത്ത് അതിന്മേൽ ചാടിക്കയറി. നിമിഷനേരത്തിനുള്ളിൽ ‘കള്ളൻ കള്ളൻ’ എന്ന വിളികൾ മുഴങ്ങി. കള്ളം ചെയ്യാനറിയാത്ത അയാൾ ഗതികേടുകൊണ്ട് ചെയ്ത കള്ളം കൈയോടെ പിടിക്കപ്പെട്ടു. മർദ്ദിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ആളുകളെ ഒരാൾ തടഞ്ഞു. തകർന്ന മനസ്സുമായി റിച്ചി മുന്നോട്ടു നടക്കുമ്പോൾ ഈ ബഹളമൊക്കെ കണ്ടു നിന്ന മകൻ കരച്ചിലിന്റെ വക്കത്തെത്തിയമട്ടിൽ ഓടിവന്ന് അച്ഛന്റെ കൈയിൽ കടന്നു പിടിച്ചു. നാലുപാടും നിന്നുയരുന്ന പരിഹാസവാക്കുകൾക്കു നടുവിലൂടെ ആ അച്ഛനും മകനും നടന്നകലുമ്പോൾ ചിത്രം അവസാനിക്കുന്നു.

റിച്ചി എന്ന മുഖ്യകഥാപാത്രത്തിന്റെ പൂർണ്ണത നേടിയ വ്യക്തിത്വം തിരക്കഥയിൽത്തന്നെ പ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞതാണ്. എന്നാൽ നിമിഷനേരത്തേക്ക് മുഖം കാട്ടുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെപ്പോലും അവിസ്മരണീയമാക്കിത്തീർത്തത് ഡിസീക്കയുടെ രചനാവൈദഗ്ദ്ധ്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. റിച്ചിയുടെ ഭാര്യതന്നെ ഉത്തമോദാഹരണം. റിച്ചിയെയോ അയാളുടെ മകനെയോ പോലെ ചിത്രത്തിലെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമാകുന്നൊരു സുപ്രധാനകഥാപാത്രമല്ല അവൾ. എങ്കിൽ കൂടി അൽപ്പം ചില നിമിഷങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അവളുടെ ചിത്രം മിഴിവുറ്റതാണ്. ഭർത്താവിന് ഒരു സൈക്കിൾ വാങ്ങുന്നതി

നായി വീട്ടിലെ തുണികൾ പോലും പണയം വയ്ക്കാനവളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഭാവിയിൽക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയാണ്. ആ കണ്ണുകളിൽ പ്രത്യാശയുടെ മങ്ങാത്ത തിളക്കമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് റിച്ചിക്ക് സൈക്കിൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നത് അകക്കാമ്പു നീറ്റുന്നൊരനുഭവമായി നമ്മെ നേരിടുന്നതും. വൈകിട്ട് അച്ഛന്റെ സൈക്കിളിനു പിന്നിലിരുന്ന് വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങാമെന്ന മകന്റെ പ്രത്യാശയാണ് നൊമ്പരത്തിനാക്കം കൂട്ടുന്ന മറ്റൊരു ഘടകം. അച്ഛന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിലെ നിതാന്ത പങ്കാളിയാണീ കുട്ടി. നഷ്ടപ്പെട്ട സൈക്കിൾ തേടി റിച്ചി അലയുമ്പോൾ കൊച്ചുകാലടികൾ കൊണ്ട് വിടാതെ പിന്തുടരുകയാണവൻ. മഴ പെയ്യുന്ന ആ ദിവസം തിരക്കേറിയ അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ നാലുപാടും നോക്കി ആരുമില്ലെന്നറിയുമ്പോൾ മൂത്രമൊഴിക്കാനായി കുട്ടി ട്രൗസർ പൊക്കുന്നതും അതേ നിമിഷം തന്നെ അച്ഛന്റെ വിളി കാതിൽ വന്നു വീഴുന്നതും അതുകേട്ട് ട്രൗസർ താഴ്ത്തിയിട്ട് അവൻ ഓട്ടം തുടരുന്നതും നിർദ്ദോഷമായ ചിരിയുയർത്തും. എന്നാൽ ദുഃഖത്തിന്റെ അഗ്നിയിൽ സ്പന്ദം ചെയ്തെടുത്ത ചിരിയായിരിക്കും അതെന്നു മാത്രം.

സൈക്കിൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട അന്റോണിയോ റിച്ചി എന്ന ഹതഭാഗ്യനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാത്രം കഥയല്ല 'സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൾ'. ചിത്രം തുടങ്ങുമ്പോൾ തൊട്ട് അവസാനിക്കുന്നതു വരെ നാം കാണുന്ന ആൾക്കൂട്ടം ഇതിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രമാണ്. കഥാനായകന്റെ പ്രശ്നം തന്നെയാണ് ആൾക്കൂട്ടം എന്ന ഈ കഥാപാത്രവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. എന്തെങ്കിലും ഒരു പണിക്കു വേണ്ടി ആകുലരായി തടിച്ചുകൂടിയ ജനസഞ്ചയത്തെയാണ് ചിത്രാരംഭത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അതേ പ്രശ്നം തന്നെയാണ് റിച്ചിയെയും ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് റിച്ചി മരിയയുമൊത്ത് ഷീറ്റുകൾ പണയം വയ്ക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ ആ പണയപ്പിടികയിലും സ്വന്തമായുള്ളതെല്ലാം പണയവസ്തുക്കളായി കൊണ്ടുവരുന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തെയാണു കാണുന്നത്. പണയപ്പിടികയിലെ ജോലിക്കാരൻ റിച്ചിയുടെ ഷീറ്റ് കൊണ്ടുവയ്ക്കാൻ പോകുന്ന പാനിങ് ഷോട്ടിൽ, അട്ടിയട്ടിയായി വച്ചിരിക്കുന്ന പണയവസ്തുക്കൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുന്നു. അടുത്ത ഷോട്ടിൽ റിച്ചി നേരത്തേ പണയം വച്ചിരുന്ന സൈക്കിൾ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നപ്പോൾ പുതുതായി പണയം വയ്ക്കപ്പെട്ട സൈക്കിളുകൾ ഉള്ളിലേക്ക് നീങ്ങുന്നതു കാണുന്നു. ഈ ദൃശ്യങ്ങളൊക്കെ റിച്ചിയുടെ പ്രശ്നം അതേ തോതിൽ അനുഭവിക്കുന്ന ആയിരങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

മരിയ ഒരു കൈനോട്ടക്കാരിയെ കാണാൻ പോകുന്നുണ്ട്. അവിടെയും വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട് അസംഖ്യമാളുകൾ. മരിയയെപ്പോലെത്തന്നെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരം തേടിയാണ് അവരെല്ലാം

അവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. സൈക്കിൾ നഷ്ടപ്പെട്ടശേഷം മോഷ്ടാവിനെ തിരയാൻ മാനിക്കോണിയുടെ സഹായം തേടി റിച്ചി പൊളിറ്റിക്കൽ ക്ലബ്ബിലെത്തുമ്പോൾ അവിടെയും തൊഴിലില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണം കേൾക്കാൻ കൂടിനിൽക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ നാം കാണുന്നു. ആകുലമായ ഇത്തരമൊരു ജനസഞ്ചയം റിച്ചിയും കുട്ടരും സൈക്കിൾ തിരയുന്ന ആ മാർക്കറ്റിലുമുണ്ട്. മാർക്കറ്റിൽ കള്ളനോട് സംസാരിച്ചു നിൽക്കുന്നതായി കണ്ട വൃദ്ധനെ പിന്തുടർന്ന് റിച്ചിയും മകനും പള്ളിയിലെത്തുമ്പോൾ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഈ ആകുലാവസ്ഥ വർധമാനമാകുന്നു. ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി പുച്ഛവും സഹതാപപ്രകടനങ്ങളും കൂലിനസ്ത്രീകളുടെ പൊങ്ങച്ചങ്ങളും സഹിച്ചു നിൽക്കുന്ന ജനതതിയാണവിടെ. പിന്നീട് റിച്ചി കള്ളനെ പിടികൂടുന്നിടത്തുമെത്തുന്നുണ്ട് ആൾക്കൂട്ടം. സ്വയം നിസ്സഹായത സഹിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ നിസ്സഹായതയെ പരിഹസിക്കുന്നവരാണ് ഇക്കൂട്ടത്തിൽ എന്നതാണൊരു പ്രത്യേകത. ഏറ്റവുമൊടുവിൽ റിച്ചി സ്വയം ഒരു കള്ളനായിത്തീരുമ്പോഴും ആൾക്കൂട്ടം അയാളെ വളയുന്നുണ്ട്.

റിച്ചിയുടെ വ്യഥകൾ ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് റിച്ചിയും ആൾക്കൂട്ടവും ഒരേ ചേരിയിൽ നിൽക്കുന്നു എന്നർത്ഥമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ആൾക്കൂട്ടം റിച്ചിയുടെ ശത്രുപക്ഷത്താണുള്ളത്. ആൾക്കൂട്ടം അയാളെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നു; പരിഹസിക്കുന്നു; ആക്രമിക്കാനൊരുങ്ങുന്നു. തന്റെ സൈക്കിൾ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് റിച്ചി വിളിച്ചു കൂവുമ്പോൾ അയാളെ സഹായിക്കാൻ ആരുമെത്തുന്നില്ല. അതേസമയം കള്ളനുവേണ്ടി വാദിക്കാനും അയാളെ രക്ഷിക്കാനും പലരുമുണ്ടുതാനും. ഒടുക്കം റിച്ചിയൊരു സൈക്കിൾ മോഷ്ടിക്കുമ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം അയാളെ കൈയോടെ പിടികൂടുന്നു.

ആൾക്കൂട്ടത്തെപ്പോലെതന്നെ ഈ ചിത്രത്തിലെ പ്രധാന ഘടകമാണ് സൈക്കിളുകളും. ഒരു സൈക്കിൾ സ്വന്തമായുണ്ടായിരിക്കുക; അതു സുരക്ഷിതമായിരിക്കുക എന്നതാണല്ലോ 'സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കളിലെ' മർമ്മപ്രധാനമായ കാര്യം. ഇക്കാര്യത്തിന്റെ അസാധ്യതയിൽ ആകുലനായിത്തീരുന്ന കഥാനായകന്റെ കൺമുന്നിലൂടെ എണ്ണമറ്റ സൈക്കിളുകൾ കടന്നുപോകുന്നുണ്ട്. പണയപ്പിടികയിൽവെച്ചും മാർക്കറ്റിൽവെച്ചും സൈക്കിളുകളുടെ നീണ്ടനിരകൾ നാം കാണുന്നു. ആദ്യ ദൃശ്യത്തിൽ അയാളോട് സൗമനസ്യം കാട്ടുകയും പിന്നത്തെ ദൃശ്യത്തിൽ അയാളെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സൈക്കിളുകൾ അന്തരംഗത്തിൽ അയാളെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയാണ്. സൈക്കിൾ മത്സരം, കളി കാണാൻ വന്നവരുടെ നീണ്ടനിര എന്നിവയെല്ലാം അയാളിൽ പ്രലോഭനത്തിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത

ഓളങ്ങളുയർത്തുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നകന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സൈക്കിൾ കവർന്നെടുക്കുക ഒരു സ്വാഭാവികപ്രക്രിയയായി മാറുന്നു.

ആവർത്തനത്തിന്റെ അസാധാരണമായൊരു താളം 'സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൾ' കൂടെ. ഒരു സൈക്കിൾ മോഷണത്തിൽ തുടങ്ങുന്ന ചിത്രം മറ്റൊരു സൈക്കിൾ മോഷണത്തിലാണല്ലോ അവസാനിക്കുന്നത്. ചിത്രത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത്, കൈവന്ന ഭാഗ്യത്തിന്റെ ഉപകാരസ്മരണയുമായി മരിച്ച കൈനോട്ടക്കാരിയുടെ അടുത്ത് പോകുമ്പോൾ അതിനെ പുച്ഛിക്കുകയാണ് റിച്ചി. അതേ റിച്ചി തന്നെ ഭാഗ്യം കൈവിട്ടുപോയ്ക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൈനോട്ടക്കാരിയെ സമീപിക്കുന്നു.

റിച്ചിയും മകനും തമ്മിലുള്ള സൗന്ദര്യപ്പിണക്കം കഴിഞ്ഞ് മകൻ ഒരു പാലത്തിനരികിലിരിക്കുകയും റിച്ചി വൃദ്ധനെ തേടി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പെട്ടെന്ന്, സഹായിക്കണേ എന്ന ആർത്തനാദം കേട്ട് റിച്ചി സംഭ്രാന്തനാവുന്നു. വെള്ളത്തിൽനിന്ന് ഏതോ മുതദേഹം പൊക്കിയെടുക്കുന്നതു കണ്ട അയാളുടെ സംഭ്രാന്തി അനൂനമിഷം വർധിക്കുന്നു. ശരീരം ബ്രൂണോയുടേതല്ല എന്നു ബോധ്യം വരുന്ന നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ മുങ്ങിയവനെ പിടിച്ചു കയറ്റിയ ആളുകളുടെ ശബ്ദം മുഴങ്ങുന്നു: "മരിച്ചിട്ടില്ല അല്ലേ?" "... ഇല്ല.... അവനു കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല." ഈ വാക്കുകൾ ബ്രൂണോയ്ക്ക് ബാധകമാണെന്നതുപോലെ റിച്ചിയുടെ ജീവിതസ്വപ്നത്തിനും ബാധകമാണ്.

അന്ത്യരംഗത്തിൽ അച്ഛനും മകനും കൈകോർക്കുന്ന നിമിഷത്തിലും മരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രത്യാശ തലമുറകളിലേക്കു പകരുന്നതു നാം കാണുന്നു. ‘സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കളിൽ’ മറ്റെന്തിനേക്കാളും സുപ്രധാനമാണീ പ്രത്യാശ. എന്തെന്നാൽ, തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ റിച്ചി ദമ്പതിമാരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിനു മുന്നിൽ പ്രത്യാശയുടെ വാതിൽ കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ചിത്രീകരണമുണ്ട്. പണയംവച്ച സൈക്കിൾ വീണ്ടുകിട്ടിയ ശേഷം റിച്ചി മരിയയെ തന്റെ ജോലിസ്ഥലത്തെ ലോക്കറുകൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ജനലിലൂടെ പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. അന്നേരം ആരോ ഷട്ടറുകൾ വലിച്ചുതാഴ്ത്തിയിടുന്നു. അതിനാൽ റിച്ചി കാട്ടിക്കൊടുക്കാനാഗ്രഹിച്ച സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ കാഴ്ച മരിയയുടെ കണ്ണിൽനിന്നു മറയുന്നു. അത്തരത്തിൽ മറഞ്ഞുപോയ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പ് ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു ദൃശ്യപ്രതീക്ഷയാണ്.

(ചലച്ചിത്രസമീക്ഷ)

- ☉ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സൂചനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ‘സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൾ’ എന്ന സിനിമയെ വിശകലനം ചെയ്യുക.
 - ആൾക്കൂട്ടം കഥാപാത്രമെന്ന നിലയിൽ
 - സൈക്കിൾ നൽകുന്ന അർഥസൂചനകൾ
 - സിനിമയിൽ പ്രത്യക്ഷമാവുന്ന സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾ
 - കുടുംബബന്ധങ്ങൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം
 -
- ☉ ‘സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കളിൽ’ മറ്റെന്തിനേക്കാളും പ്രധാനമായിരിക്കുന്നത് പ്രത്യാശയാണെന്ന് വിജയകൃഷ്ണൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ചിത്രത്തെ വിശകലനം ചെയ്ത് നിങ്ങളുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കുക.
- ☉ ഒ.കെ. ജോണി ജനപ്രിയ സിനിമകളുടേതായി നിരീക്ഷിച്ച സ്വഭാവങ്ങളിൽനിന്ന് ‘സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൾ’ വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നതെങ്ങനെ? ചർച്ചചെയ്യുക.

കൈപ്പാട്

മലയാളം/ഡോക്യുമെന്ററി/30 മിനിറ്റ്

തിരക്കഥ, സംവിധാനം: ബാബു കാമ്പ്രത്ത്

കാടിനെക്കുറിച്ചും വന്യജീവികളെക്കുറിച്ചും നാം ഏറെ ആകുലപ്പെടാറുണ്ട്. അതേസമയം നമ്മുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തെ പാരിസ്ഥിതികപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഒട്ടും വേവലാതിപ്പെടാറില്ല. ഈ സമീപനത്തെ മറികടന്നുകൊണ്ടാണ് 'കൈപ്പാട്' എന്ന ഡോക്യുമെന്ററി സിനിമ കേരളത്തിലെ മറഞ്ഞുപോകുന്ന കൈപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽക്കണ്ഠകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്. കൈപ്പാടുകൾ എത്രമാത്രം പാരിസ്ഥിതികപ്രാധാന്യമുള്ളവയാണെന്നും അവ തദ്ദേശവാസികളുടെ ജീവിതോപാധിയാവുന്നതെങ്ങനെയെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവിലേക്ക് ഈ സിനിമ നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

അവാർഡുകൾ

- ഗോവ അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിൽ മികച്ച പരിസ്ഥിതി ചിത്രത്തിനുള്ള വസുധ പുരസ്കാരം
- വാതാവരൺ പരിസ്ഥിതി ചലച്ചിത്രോത്സവ പുരസ്കാരം
- പ്രതിരോധ സിനിമയ്ക്കുള്ള ജോൺ എബ്രഹാം അവാർഡ്
- സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ടെലിവിഷൻ പുരസ്കാരം- 2010
- രാജ്യാന്തര ഹ്രസ്വചലച്ചിത്രമേളയിൽ മികച്ച ഡോക്യുമെന്ററിക്കുള്ള അവാർഡ്

കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?

മലയാളം/ഹ്രസ്വചിത്രം/ 25 മിനിറ്റ്

തിരക്കഥ, സംവിധാനം: ഗീതു മോഹൻദാസ്

കേൾക്കാതിരിക്കാനാവാത്ത ശബ്ദത്തിലൂടെ, കാണാതിരിക്കാനാവാത്ത കാഴ്ചകളെ തേടുന്ന 25 മിനിറ്റ്. കാഴ്ചശക്തി തീരെയില്ലാത്ത ഹസ്നയെന്ന കുട്ടിയുടെ ഉൾക്കണ്ണിലൂടെ കടന്നുപോവുകയാണ് 'കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?' എന്ന ഹ്രസ്വചിത്രം. കാഴ്ചയില്ലാത്ത കുട്ടിയുടെ വർണ്ണാഭമല്ലാത്ത ലോകത്തെ പ്രത്യാശ പകരുന്ന ദൃശ്യങ്ങളിലൂടെ ശക്തമായി ആവിഷ്കരിക്കാനാണ് സംവിധായിക ശ്രമിക്കുന്നത്. പരിസ്ഥിതിയെ മാനിക്കാതെയുള്ള വികസനമുന്നേറ്റങ്ങൾക്കിടെ നഷ്ടമാകാനിടയുള്ളതൊക്കെ ഭാവനാലോകത്ത് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഹസ്ന എന്ന അഞ്ചരവയസ്സുകാരിയാണ് ചിത്രത്തിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രം.

അവാർഡുകൾ

- ഗോവ അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിലെ മികച്ച ഹ്രസ്വചിത്രം
- മികച്ച ബാലതാരത്തിനുള്ള ദേശീയ അവാർഡ്

‘സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൾ’ എന്ന സിനിമയിലും ‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന്ന ഹ്രസ്വചിത്രത്തിലും കുട്ടികൾക്ക് നിർണായക സ്ഥാനം നൽകിയത് എന്തുകൊണ്ടാവാം? നിങ്ങളുടെ നിഗമനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

കാഴ്ചയില്ലാത്ത കുട്ടിയുടെ അനുഭവലോകമാണ് ‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന്ന ഹ്രസ്വചിത്രത്തിലുള്ളത്. എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് ശബ്ദങ്ങളുടെ സാധ്യതകൾ ഈ സിനിമയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു കണ്ടെത്തി കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന്ന ചിത്രത്തിൽ ആനിമേഷൻ ദൃശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ. അവയുടെ അർത്ഥതലങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് സിനിമയുടെ ഭാവതലത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്നതിൽ ഈ ദൃശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം വിശദമാക്കുന്ന കുറിപ്പു തയ്യാറാക്കുക.

“നമുക്ക് കാടിനെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ വന്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും നല്ല ധാരണയുണ്ട്. എന്നാൽ നാം ജീവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളുടെ ജൈവപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് ഒന്നുമറിയില്ല. നാമതിനെ അവഗണിച്ചാൽ, പരിരക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ സ്വന്തം കാലിനടിയിലെ മണ്ണ് ചോർന്നുപോകും; നാം പോലുമറിയാതെ...”

‘കൈപ്പാട്’ എന്ന ആധാരചിത്രം അവസാനിക്കുന്നത് ഈ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലോടെയാണ്. ഒരു കൃഷിസ്ഥലം എന്നതിനപ്പുറം കൈപ്പാട് നിലത്തെ പരസ്പരാശ്രിതമായ ജൈവപ്രകൃതിയായി ചിത്രീകരിച്ചു എന്നതാണ് ഈ ഡോക്യുമെന്ററിയുടെ സവിശേഷത. ചിത്രം വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പെഴുതുക.

‘കൈപ്പാട്’, ‘കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന്നീ ചിത്രങ്ങളെ പ്രമേയതലത്തിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളെന്തെല്ലാമാണ്? അവ വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണ്? ചർച്ചചെയ്യുക.

പ്രാദേശികമായ ഒരു ആവാസവ്യവസ്ഥയുടെ സൂക്ഷ്മമായ ചിത്രീകരണമാണല്ലോ ‘കൈപ്പാട്’. നാം ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന നിരവധി കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ കൗതുകമുള്ളതോ പൊതുശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതോ ആയ ദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി, അവയ്ക്ക് യോജിച്ച ശബ്ദവിവരണം തയ്യാറാക്കുക.

-

ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ കാതിന്റെ കല എന്നതിൽനിന്നു മാറി കണ്ണിന്റെ കലയായിത്തീരുന്നു. മാധ്യമങ്ങളുടെ പരിണാമം, സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ച എന്നിവയെ മുൻനിർത്തി ഗാനരംഗങ്ങളുടെ പ്രസക്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.
-

നമ്മുടെ വിവേചനശക്തിയെയും തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കഴിവിനെയും കീഴടക്കിക്കൊണ്ടാണ് പരസ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ രൂചികളെയും അഭിരുചികളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്കു പരിചയമുള്ള പരസ്യചിത്രങ്ങളിലെ ഭാഷയും ദൃശ്യങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.
-

ലോകത്തിലെ മികച്ച ചിത്രങ്ങളും ഡോക്യുമെന്ററികളും ഉൾപ്പെടുത്തി സ്കൂളുകളിൽ ചലച്ചിത്രമേള സംഘടിപ്പിക്കുക. മേളയിൽ കണ്ട സിനിമകളെക്കുറിച്ചുള്ള ആസ്വാദനക്കുറിപ്പുകളുടെ ഒരു സമാഹാരം തയ്യാറാക്കുകയും വേണം.
-

ചുവടെ നൽകിയിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കാലസൂചന നൽകാനുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള അംശങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.

 - ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കനുസൃതമായി ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു ഇറ്റാലിയൻ സംവിധായകർ.
 - അവർ വന്നും പോയുമിരുന്നു.
 - അവൾ ആഴ്ചതോറും വീട്ടിൽപ്പോകും.
 - ശനിയാഴ്ചകളിൽ കലാപരിശീലനം നടന്നുവരുന്നു.

പഠനനേട്ടങ്ങൾ

- ജനപ്രിയസിനിമകൾ അപഗ്രഥിച്ച് വിമർശനാത്മകമായ നിരൂപണങ്ങളെഴുതുന്നു.
- ക്ലാസിക സിനിമകൾക്ക് ആസ്വാദനക്കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നു
- സംസ്കാരപഠനത്തിനുള്ള ഉപാധി എന്ന നിലയിൽ ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ അപഗ്രഥിച്ച് കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നു.
- ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ, ചലച്ചിത്രങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റി സ്വരൂപിച്ച ധാരണകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആമുഖപ്രഭാഷണം, പ്രസംഗം, അഭിപ്രായക്കുറിപ്പ് തുടങ്ങിയവ തയ്യാറാക്കുന്നു.
- സിനിമയുടെ സ്വാധീനം വിശദമാക്കുന്ന ചർച്ചകൾ, സംവാദങ്ങൾ, പ്രഭാഷണങ്ങൾ എന്നിവ സംഘടിപ്പിക്കുകയും അവയിൽ പങ്കെടുക്കുകയും റിപ്പോർട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- ചലച്ചിത്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവിധവ്യവഹാരരൂപങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് സിനോപ്സിസ്, ശബ്ദവിവരണം തുടങ്ങിയവ തയ്യാറാക്കുന്നു.
- ഡോക്യുമെന്ററിചിത്രം, ഹ്രസ്വചിത്രം എന്നിവയുടെ തിരക്കഥകൾ രചിക്കുന്നു.

എഴുത്തുകാർ

പി. ഭാസ്കരൻ

കവി, ഗാനരചയിതാവ്, ചലച്ചിത്രസംവിധായകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തൻ. കേരളീയമായ ബിംബകല്പനയിലൂടെ ചലച്ചിത്രഗാന ശാഖയെ സ്വതന്ത്രവും സമ്പന്നവുമാക്കിയ ഇദ്ദേഹം 1924 മെയ് 21 ന് തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ജനിച്ചു. 2007 ഫെബ്രുവരി 25 ന് മരണം. ഓർക്കുക വല്ലപ്പോഴും, ഒറ്റക്കമ്പിയുള്ള തംബുരു, വയലാർ ഗർജ്ജിക്കുന്നു, ഒസ്യത്ത്, പാടുന്ന മൺതരികൾ, ഓടക്കുഴലും ലാത്തിയും, നാഴിയുരിപ്പാല് തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. ഓടക്കുഴൽ പുരസ്കാരം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം, വള്ളത്തോൾ പുരസ്കാരം മുതലായവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒ.കെ. ജോണി

ചലച്ചിത്രനിരൂപകനും മാധ്യമപ്രവർത്തകനും. 1957 ഓഗസ്റ്റ് 22ന് വയനാട് ജില്ലയിലെ സുൽത്താൻ ബത്തേരിയിൽ ജനനം. സിനിമയുടെ വർത്തമാനം, നിശ്ശബ്ദനിലവിളികൾ എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ.

വിജയകൃഷ്ണൻ

മലയാള ചലച്ചിത്രസംവിധായകനും നിരൂപകനും കഥാകൃത്തും. 1952 നവംബർ 5 ന് തിരുവനന്തപുരത്ത് ജനനം. ചലച്ചിത്രസമീക്ഷ എന്ന കൃതി ഏറ്റവും മികച്ച ചലച്ചിത്രഗ്രന്ഥത്തിനുള്ള 1982ലെ ദേശീയപുരസ്കാരം നേടി. സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര പുരസ്കാരം, ഫിലിം ക്രിട്ടിക് അവാർഡ്, സംസ്ഥാന ബാലസാഹിത്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പുരസ്കാരം മുതലായവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലത്തിൽ കൊത്തിയ ശില്പങ്ങൾ, ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ പൊരുൾ, മാറുന്ന പ്രതിച്ഛായകൾ, കറുപ്പും വെളുപ്പും വർണ്ണങ്ങളും, ലോകസിനിമ, സിനിമയുടെ കഥ തുടങ്ങിയ സിനിമാസംബന്ധിയായ പുസ്തകങ്ങളും സാർത്ഥവാഹകസംഘം, നിധി, പടയോട്ടം, നാലാമത്തെ സാലഭഞ്ജിക, കിഴവൻ മാർത്താണ്ഡന്റെ കുതിര തുടങ്ങിയ സർഗാത്മകരചനകളും ഉൾപ്പെടെ നിരവധി കൃതികളുടെ കർത്താവാണ്. നിധിയുടെ കഥ, ദലമർമ്മരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പ്രധാന ചലച്ചിത്രങ്ങൾ.

ബാബു കാമ്പ്രത്ത്

പരിസ്ഥിതിപ്രവർത്തകനും ഡോക്യുമെന്ററി സംവിധായകനും. 1969 ജനുവരി 12 ന് കണ്ണൂർജില്ലയിലെ പയ്യന്നൂരിൽ ജനനം. ബിഹൈന്റ് ദ മിസ്റ്റ് എന്ന ഡോക്യുമെന്ററിക്ക് 2012 ലെ നോൺ ഫീച്ചർ വിഭാഗത്തിൽ മികച്ച സാമൂഹികപ്രതിബദ്ധതയുള്ള ചിത്രത്തിനുള്ള ദേശീയ അവാർഡ് ലഭിച്ചിരുന്നു. കേരള ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ്, സംസ്ഥാന ടെലിവിഷൻ അവാർഡ് എന്നിവയും ലഭിച്ചു. കാണം, കൈപ്പാട് എന്നിവ മറ്റു ചിത്രങ്ങൾ.

ഗീതു മോഹൻദാസ്

ഡോക്യുമെന്ററി-ഹ്രസ്വചിത്ര സംവിധായികയും ചലച്ചിത്രനടിയും. 1981 ഫെബ്രുവരി 14 ന് ജനനം. ഗീതു മോഹൻദാസ് സംവിധാനം ചെയ്ത 'കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?' 2009ലെ ഗോവ അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിൽ മികച്ച ഹ്രസ്വചിത്രമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1986 ൽ മികച്ച ബാലനടിക്കും 2004 ൽ മികച്ച നടിക്കുമുള്ള സംസ്ഥാന അവാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.